

[Arbejdsministeren]

le om mere begrænsede ressourcer til AF-området i 1991, end der har været i 1990, og det får vi en diskussion om i morgen.

Når vi har den givne økonomiske ramme, gælder det om at få pengene udnyttet så godt som overhovedet muligt. Her er der to modgående hensyn. Det ene er, at man naturligvis tilstræber en så geografisk spredt udbygning af kontorstrukturen som overhovedet muligt. Det andet er, at man skal kunne yde service af høj kvalitet på de enkelte kontorer. Det medfører et krav om kontorer af en vis størrelse. Det er disse to hensyn, der skal afvejes mod hinanden, og denne afvejning har man foretaget regionalt.

Og jeg gør mig ingen forestilling om, at jeg skulle være bedre til det, end man er i arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg Amt.

Til fru Lotte Henriksen kan jeg sige, at det er korrekt, at der er tale om begrænsede ressourcer i 1991. På landsplan er det vel i størrelsesordenen 13-14 pct., der er skåret ned fra 1990 til 1991.

Jeg er ikke enig i, at der er tale om et øget antal opgaver; nogle opgaver er ændret, og andre er helt forsvundet, bl.a. opgaverne i forbindelse med lære- og praktikpladser. Og der vil naturligvis ikke kunne rejses diskussion om, at man skal leve op til de forpligtigelser, man har ifølge loven.

Klaus Hækkerup (S):

Tak til ministeren for svaret. Jeg forstår, at undskyldningen for ministerens vedkommende er den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og visse af de borgerlige partier.

Uden at foregribe debatten i morgen vil jeg lige gøre opmærksom på, at et forlig med Socialdemokratiet kunne have sikret de fornødne midler til en fortsat forsvarlig drift af arbejdsformidlingen, og jeg vil også sige, at vi i vores ændringsforslag havde anvist fuld finansiel dækning for at opretholde et bare nogenlunde anstændigt niveau på vores arbejdsformidlingskontorer.

Ministeren nævner i sit svar, at der med den moderne teknik stilles krav om kontorer af en vis størrelse. Vi er jo netop i Frederiksværk i den situation, at kommunens ungdomsformidlingskontor, der samarbejder med socialforvaltningen og varetager den kommunale opgave over for de unge, er lagt sammen med arbejdsformidlingskontoret, således at vi har en

struktur, der burde være forbillede for mange andre kommuner, en struktur og en størrelse, der gør, at man virkelig kan udnytte den moderne teknik.

Jeg vil gerne spørge, om det virkelig er rigtigt, at ministeren på den baggrund overhovedet ikke ønsker at foretage sig noget i Frederiksværk.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hr. Klaus Hækkerup har fuldstændig misforstået mit indlæg. Jeg undskylder ikke noget som helst. Det, der er blevet resultatet af finanslovaftalen, bygger klart på det forslag til besparelse på AF-området, som regeringen lagde frem i august måned, så der er ikke noget at undskyde.

Hr. Klaus Hækkerup siger, at var der indgået forlig med Socialdemokratiet, havde meget set anderledes ud. Det kan jeg selvfølgelig ikke bestride, men så vidt jeg har opfattet det, var der ikke den helt store interesse fra Socialdemokratiets side for at indgå et forlig med regeringen om finansloven.

Så siger hr. Klaus Hækkerup, at der er nogle helt specielle grunde til, at man skal sikre netop afdelingskontoret i Frederiksværk. Jamen jeg gør mig da ingen forestillinger om, at disse specielle grunde ikke skulle være indgået i beslutningsgrundlaget for arbejdsmarkedsnævnets afgørelse. Jeg vil gentage: Jeg gør mig ingen forestillinger om, at jeg er klogere på disse regionale spørgsmål, end man er i det regionale område. Det er muligt, at hr. Klaus Hækkerup mener, at jeg er klogere, men så er jeg ikke enig med hr. Klaus Hækkerup.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg er lidt forundret over arbejdsministerens svar. Arbejdsministeren ved vel, går jeg ud fra, ligesom andre af Tingets medlemmer, at arbejdsformidlingens situation er ganske alvorlig. Sagen er – og det tror jeg ikke kan anfægtes – at når vi tager årene 1989, 1990, 1991 og 1992 med i den nuværende regerings budgetoverslag, kommer vi til det resultat, at arbejdsformidlingens samlede ressourcer i denne periode vil være beskåret med 25 pct. Derfor kan jeg godt forstå, at arbejdsministeren har sine besværligheder med at svare konkret på hr. Klaus Hækkerups spørgsmål.

Jeg synes nu, at vi skylder offentligheden og også den politiske debat at erkende – og det vil